

USUSRET 57. FESTIVALU IGRANOG FILMA U PULI: DEBITANT NEVIO MARASOVIĆ OTVARA FESTIVAL U ARENI

Prizor iz filma "Show Must Go On"

Sven Medvešek

Razgovarao **Mate ĆURIĆ**

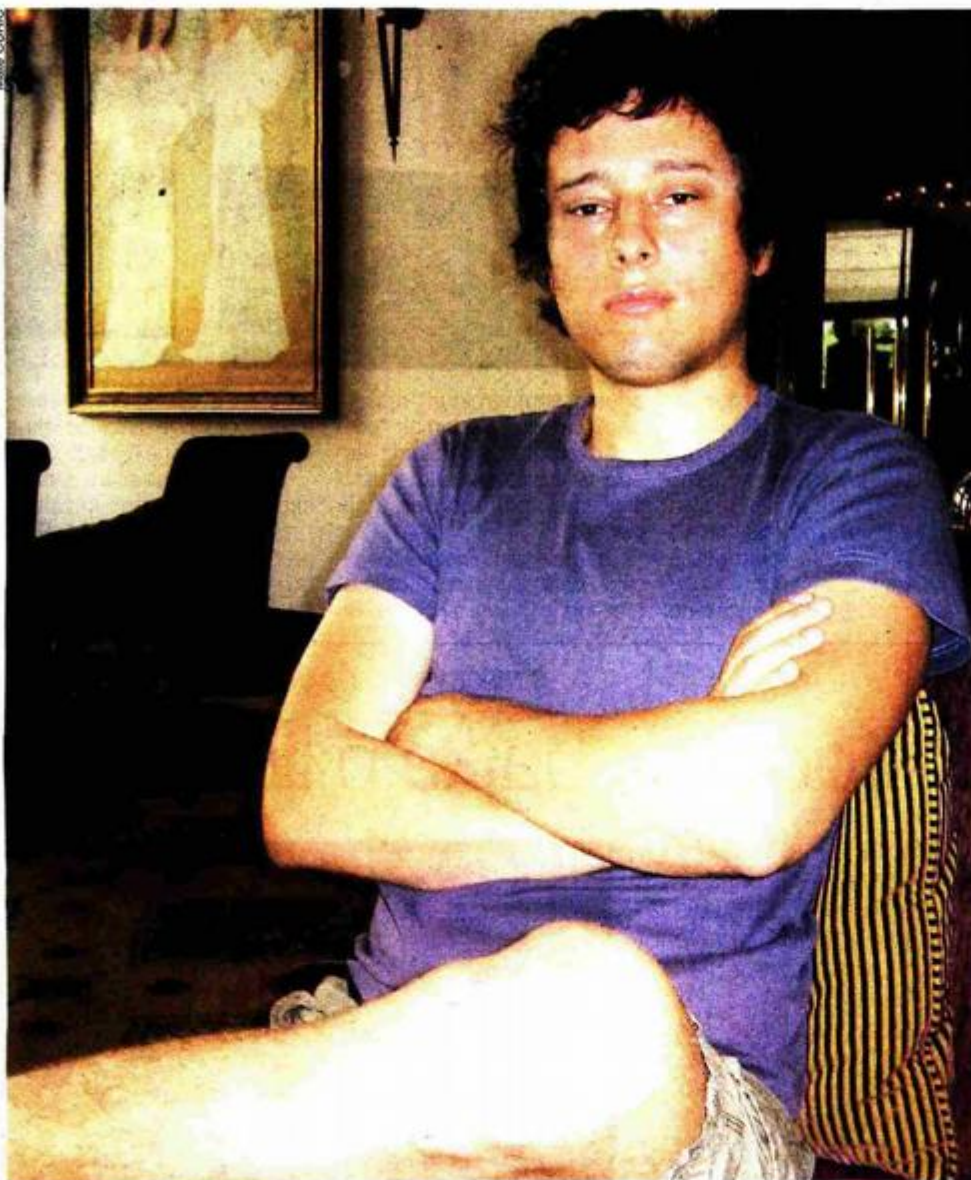
The Show... mora ići

The Show Must Go On - naziv je filma mladog debitanta Nevija Marasovića koji će u srijedu, 14. srpnja, u Areni otvoriti ovogodišnje 57. izdanje Pule. Mnoge je ova informacija iznenadila jer je Nevio Marasović čak i u široj filmskoj javnosti manje poznat, a ovdje je ipak riječ o dugometražnom igranom filmu, SF drami, nezavisnoj produkciji, diplomskom radu studenta zagrebačke Akademije dramskih umjetnosti, koji je doduše diplomirao prije nekoliko godina, ali mu je ovaj film "dug" prema mentorima koji su ga vodili.

Najprije prema profesoru scenarija Goranu Tribusonu za kojega je na trećoj godinu ADU-a napisao scenarij "The Show Must Go On" za kratkometražni igrani film, a potom i za mentora na režiji Bruna Gamulina koji je u ovom materijalu vidio potencijal za dugometražni film koji se, evo, nakon toliko godina i realizirao zahvaljujući vlastitim snagama i prijateljstvu, ističe Nevio u razgovoru za naš list uoči pulske premijere. Naime, uz Marasovića koji je scenarist, režiser i producent, uz film stoje Vizije S.F.T. i Copycat, dok su Ministarstvo kulture i Hrvatski audiovizualni centar samo moralna podrška.

- Uz sve ove činjenice, kako je jedna mlada debitantska ekipa na igranom filmu uspjela, i s koliko, dovesti priču do kraja?

- Film je koštao oko 250 tisuća kuna i za naše prilike to je smiješna cijena jer se po dotacijama iz natječaja vidi da filmovi dobiju i nekoliko milijuna kuna. No, moj bi film u takvoj stvarnosti koštao oko šest milijuna kuna kada bi uračunao sve ono što smo moja ekipa i ja sami uradili i doprinijeli filmu i svemu oko njega: od ideje do realizacije i prebacivanja na 35 mm da bi se mogao naći u Areni. Do toga je došlo nakon prošlogodišnjeg kraćeg petminutnog prikazivanja nekoliko isječaka u kinu Valli, a potom je umjetnički ravnatelj Festivala Zlatko Vidačković poželio vidjeti cjelokupan snimljeni materijal,

Nevio Marasović: Ovo je dijelom i moja autobiografska priča

što smo mu omogućili u studiju Vizije, nakon čega je odlučio film pozvati u Pulu i uvrstiti ga u selekciju.

- Iznenaduje i to da si gotovo nepoznat našoj široj filmskoj branši, a na kraju češ otvoriti najpoznatiju filmsku smotru u Hrvatskoj koja k tomu prezentira recentnu

kinematografiju. Kako to?

- Filmom se bavim od svoje šesnaeste godine, snimao sam i na Akademiji, ali nikada nisam želio slati svoje filmove na smotre ili festivale. Otuda možda ta nepoznanica. Inače sam jako puno radio na reklamama i spotovima, u pet godina preko četrdesetak sam ih

snimio u Hrvatskoj i Sloveniji, i mislim da mi je to bila velika i dobra škola. No, od početka sam nekako bio vezan za igranu formu i tomu sam sve podređivao, a kako kod nas ide s natječajima, dobro je poznato. Također sam još prije desetak godina u Tvornici kulture u Zagrebu za ekipu i društvo prika-

Film "The Show Must Go On" ovog mladog režisera svakako je drugačiji od dosadašnje hrvatske prakse. Recimo, bliži je onoj hollywoodskoj slici o filmu nego našoj dinamici • Vjerujem da će to primijetiti moja i mlađa generacija koja je odrasla na takvim filmovima i serijama, kaže Marasović

zao svoj kratki igrani "Popravak komputera", na Velesajmu su se vrtjeli neki spotovi, recimo gripe "Batida", a i na Zagreb DOX-u ove godine prikazana je moja "Autobiografija" iz te početne faze gdje sam scenarist, režiser i montažer...

- "The Show Must Go On" najavljuje se kao postapokaliptična priča iz Hrvatske sa specijalnim efektima još neisprobanim kod nas, s upotrebom voice-over tehnike, fikcija i reality show svakodnevnica. Reklo bi se žuto i aktualno, kao i medijska slika.

- Svakako se radi o drugačijem filmu nego što je to bila dosadašnja hrvatska praksa. Recimo, bliži je onoj hollywoodskoj slici o filmu nego našoj dinamici. Vjerujem da će to primijetiti moja i mlađa generacija koja je odrasla na takvim filmovima i serijama, odnosno na digitalnoj i kompjuterskoj tehnologiji, igrama i sličnim mogućnostima. Pulska publika u Areni sigurno će to prepoznati i osjetiti jer je i dosad sve razvojne faze i filmske novitete koji su se dešavali s filmom na ovim prostorima zadnjih šest desetljeća prva imala priliku vidjeti i otkriti.

A što se tiče fikcije i ratne asocijacije u ovom filmu, to je samo kulisna za neke važnije stvari koje sam želio kazati. Naime, radnja se dešava sedam godina od dana ulaska Hrvatske u Europsku uniju pa to može biti, kako su već neki napisali, 2020., a može i tko zna kada, zar ne? Zavisno što će još izmisliti. Što se tiče reality showa on može biti dobra slika naše svakodnevnice, ali i preispitivanja nekih odnosa među ljudima. O tome će publika odlučivati.

- Nataša Dorčić i Sven Medvešek bivši su supružnici, a te si im uloge namijenio i u filmu, još malo zakomplcirao i radom na istom TV-projektu. Je li to slučajno ili namjerno?

- Svena sam imao na umu od početka, kao i Natašu, ali se nisam usudio to predložiti sve dok Sven sam nije rekao da je to uloga baš za Natašu što sam odmah prihvatio pa je bilo lakše raditi zamišljenu atmosferu. Moram priznati da je u filmu taj roditeljski i obiteljski odnos i problem dobrim dijelom inspiriran mojom biografijom djeteta rastavljenih roditelja, pa mi je itekako bilo važno da sve funkcionira kako sam zamislio.

- Rođen si 7. srpnja 1983. i ovo će ti biti krasan rođendanski poklon, doduše tjedan dana kasnije. Jedan si već dobio nedavno od RTL-a. O čemu se radi?

- U svibnju smo dogovorili da idemo u realizaciju TV-serije "Instruktor" koju sam radio zajedno s kolegom Stjepanom Perićem i koja je zadovoljila sve potrebne kriterije. Inače, moji su porijeklom s Visa, ali me često pitaju jesam li možda iz Istre, gdje također ima prezimena Marasović, ali mislim da je više zbog samog imena Nevio, završio je svoj prvi festivalski razgovor ovaj skroman mladić koji na velika vrata ulazi u filmsku Arenu.